

col. 24 102-

CONCLUSIONES

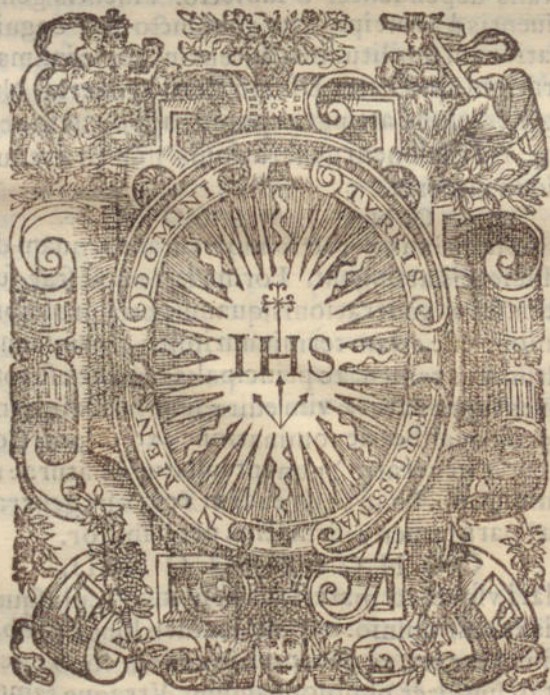
EX LIBRIS DE GENERATIONE
& minoribus naturalibus.

Quæstio disputanda,

*Vtrum homines virtute naturali in diuersas belluarum formas
transmutari queant?*

PRÆERIT P. GEORGIUS CABRAL,
E Societate IESV.

Tuebitur Emmanuel Franciscus Teixoso integro die Martis 7. Mart.

CONIMBRICÆ.

*Ex Officina Didaci Gomez Loureyro Academia
Architypographi.*

Cum facultate Inquisitorum, & Ordinarij, Anno 1607.

P R I M A C O N C L V S I O .

DARI rerū ortū, & interitum euidens probat ratio, experimentumque ostendit; vtrique præit alteratio: quæ in genere sumpta definitur motus ad qualitatem mediam, aut extremam. Cum vero Chamæleon, polypus & aliæ quædam animantes, rerū, quas attingunt, colores exhibent, nullam subeunt alterationem. Differt autem à generatione penes terminos à quo, & ad quem: tum etiam penes subiectū, ac successiōem: est enim alteratio simpliciter motus continuus, ac successius nobilior augmentatione, motuque locali: eius ac reliquorū accidentium materialium subiectum principale compositum physicum: minus vero principale est materia: immediatum tamen quantitas censeri debet. Dari generatione in substantialem sine alteratione diuinitus non repugnat: res tamen genita (si v. g. sit homo) non dicitur simpliciter talis, sed tantum, quoad essentiam.

C O N C L V S I O I I .

DIVIDIT VR generatio in substantialem, & accidentalem: illa est mutatio à priuatione formæ substantialis ad formam substantialem in materia: hæc est productio formæ accidentalis dependenter à subiecto. Viuentis generatio strictè sumpta definitur processio viuentis à principio vitæ coniuncto per cognitionem, atque amorē operante secundum rationem similitudinis saltem in specie infima, quæ definitio optime quadrat æternæ generationi, qua Pater Diuinū Verbū generat. Nullus angelus, vt causa physica, substantialē generationē attingere potest: applicando vero actiua passiuus naturaliter non repugnat. Ad rationem generationis non prærequiritur actualis formæ introducendæ priuatio in materia.

C O N C L V S I O I I I .

GENERATIO substantialis est actio momentanea, quam dispositiones præuię in genere causæ efficientis attingunt. Forma saltem vt stat sub vnione substantiali, est terminus intrinsecus generationis; quanuis etiā probabile sit materiam, quatenus stat sub partiali vnione esse etiam terminum ipsius intrinsecum partialem: in humanaque esse totalem: vltimatus tamen, ac principalis semper est totum compositum. Humanæ vero generationes supra naturæ vim editæ sunt proprie generationes, eiusdemque speciei cū reliquis præcisa qualibet denominatione extrinseca. Corruptio est reb' naturalis, sicut per se (sicut & generatio) non intendatur à natura: naturali tamen necessitate sese mutuo comitantur. Num vero eadem res, quæ generatur, diuinitus creari possit, controuertitur? pars tamen affirmatiua probabilior.

C O N C L V S I O I I I I .

Resolutionem dari vsque ad materiam primam in cuiusque entis physici generatione probabilis tuctur opinio: opposita tamen longe probabilior. Posse formam substantialem simul creari, ac generari in eodem loco, ac tempore prorsus impossibile: de accidentali similiter philosophandum. Vtraque tamen diuinitus extra omne subiectum produci, ac conseruari potest, actione tamen essentialiter diuersa ab ea qua in subiecto conseruaretur. Accidentalem in alieno subiecto vt spiritualem in corporeo, & è contra naturaliter esse nequit: diuinitus tamen non repugnat. Suppleri inhzrentiam, seu dependentiā à subiecto sine vllo modo per se itatis impossibile censemus.

C O N C L V S I O V .

Phyfico in composito non datur peculiaris forma corporeitatis, nec tot aliæ, quot essentialia prædicata: neque vero in aliquo animali multiplicantur anime ad multiplicationē operationum, vel partium organicarum, sed in vno composito vna simplex datur forma, quæ si sit materialis, partes habet integrates: in perfectis tamē animalibus exercere nequit suas operationes, nisi in certa magnitudine. Neque capilli,

100
neque vngues, aut humores vllam fortiuntur animam. Similiter de vitalibus aut animalibus spiritibus est dicendum. Virtus formatrix, aut temperamentum in causa sunt, vt filij parentibus similes enascantur. Viuentia tum ab intrinseco, tum ab extrinseco corruptioni sunt obnoxia.

CONCLUSIO VI.

CIBI decoctio in animali triplex datur: prima fit in ventriculo: secūda iniecore: tertia in poris, ac minutissimis corporis partibus. Quælibet tamen istarum in aliis locis habet tū præparationem, tum absolutionem: namque prima fit in dentibus: secunda in venis mesaraicis: tertia in venis tenuioribus: prima vero absoluitur in intestinis, secunda in vena caua: vltima in ipsa nutritione, quæ est finis concoctionū. Iniecore quatuor gignuntur humores, fames est appetitus calidi & sicci, sitis vero frigidi: & humidi: quæ definitio per appetitum, vt causam finalem, traditur. Nullum elementum in suo naturali statu nutrire potest. Debet autē alimentum esse partim simile partim dissimile viuenti. Vtrum vero certus dierum, mensium, vel annorum numerus animantium vitæ vel salutis fauere, ac nocere queat, in dubium vocari solet, cuius pars negatiua probabilior, si de præcisa ratione numerorum sermo sit.

CONCLUSIO VII.

IN QVOVIS poro accretio facta est motus continuus: per eam noua quantitas acquiritur: vel saltem noua vnio quantitatis aduenientis præiaceti; ita opinio-nem negantem resolutionem vsque ad materiam primam. Per rarefactionem non acquiritur noua quantitas, sed eadem (quæ antea dabatur) sub diuerso modo. Sine rarefactione, vel additione quantitatis, ac materiæ aliquid ex paruo fieri magnum profus implicat. Ad actionem physicam requiritur agentis, & patientis cōtactus. Idem vero in se ipsum naturaliter agere nequit, nec actione quidem reflexa, nisi excipias resultantiam aliquarum proprietatum, ac modorum. Simile denique agere in sibi simile naturaliter repugnat, absoluta tamen Dei potentia minime negandum.

CONCLUSIO VIII.

Physicū inter agēs, & patiens datur actio reciproca in pductione primarū qualitātū mistio in elementis de facto datur: ea vero non nisi virtualiter in misto manent per suas quatuor primas qualitates; quarū singulæ in summo gradu singulis debentur elementis. In quouis autem elemento præter qualitatem in summo reperitur alia in excellenti, & huic contraria in gradu remisso, in quatuor primarum qualitatum temperie consistit mixtorum temperamentum; vniforme seu quoad pondus in non viuentibus dari potest, & in aliqua viuentis parte, non tamen in toto admittenda. Num vero homines naturali virtute in diuersas beluarum formas transmutari queant, quæstio est pro parte negatiua decidenda.

PRO MINORIBVS NATVRALIBVS.

CONCLUSIO IX.

MEMORIAM dari in plerisque animalibus, reminiscentiam vero in solo homine experimento compertum. Somnus est ligatio sensuum externorum ad animalium quietem, ac salutem institutus, ad verum tamen somnum non requiritur omnium sensuum externorum ligatio: instatu etiam innocentis aliquando capiendus esset. Somnia fiunt in phantasia animalis, non vero in sensu communi, eorum alia animalia, alia naturalia, alia diuina, ac dæmoniacæ nuncupantur. Respiratio est attractio aeris ad cor, illius causa præcipua est ipsum animal, instrumentalis potentia motiua, cōcurrentibus ad eam motionem pulmonibus, diaphragmate, arteria, venosa, ac vocali. Reliqua de iuuentute, & senectute, de vita, & morte de quælongitudine, & breuitate vitæ, quæ docet com muni schola, propugnabimus.

Quæstioni sati sfacit octaua Conclusio.

